

مرمت معنا و نوشتار کتیبه صلوات کبیره مسجد جامع هفتشویه

حمیدرضا آذری نیا^{۱*}، حمیدرضا کشاورزی میاندشتی^۲، سید مهدی مهدوی^۳

azarinia@shiamuseum.org*

۱. دکتری مردم شناسی دانشگاه تهران و مدیر پژوهشی موزه شیعه، تهران، ایران
۲. کارشناسی ارشد هنر اسلامی دانشگاه کاشان و پژوهشگر خط بنایی
۳. دانشجوی مرمت و احیای بناهای تاریخی دانشگاه معماری و هنر پارس و عکاس معماری موزه شیعه

چکیده

معنا در معماری هسته بنیادین بنا است و مرمت ابنیه تاریخی امکان پذیر نیست مگر با درک معنایی که در کالبد بنا دمیده شده است. معنای معماری در هندسه و نمادها و کتیبه‌ها نهفته شده و برای ناظران و کاربران بازتولید می‌شود. از این رو، درک منظومه معنایی اهمیت بسزایی در شناسایی هویت فرهنگی بنا دارد. معنای معماری و هویت فرهنگی بنا، پنجره‌ای است به فرهنگ اهالی بنا در عصری که ساخته و استفاده شده است. از جمله مساجد ایلخانی اصفهان مسجد هفتشویه است که به دلیل ریزش گنبد و طاق‌ها، محراب و کتیبه‌های آن در حال فرسایش و تخریب است. در این میان، یکی از کتیبه‌های به شدت آسیب دیده، کتیبه‌ی خط بنایی در سمت راست محراب است که علاوه بر جنبه هنری پنجره‌ای به تاریخ فرهنگی اصفهان است. مشابهت‌های محتوایی و فنی بین کتیبه مسجد هفتشویه و کتیبه‌ی صلوات کبیره بقعه پیربکران این فرضیه را در ذهن متبادر می‌کند که این دو کتیبه توسط یک هنرمند طراحی و اجرا شده است. بدین ترتیب، می‌توان با کمک کتیبه سالم پیربکران، راهی برای بازسازی کتیبه آسیب دیده هفتشویه یافت.

تحقیق حاضر ابتدا به معرفی و بررسی دقیق کتیبه صلوات کبیره پیربکران واقع در بقعه پیربکران اصفهان از جنبه‌های: محتوا، شیوه طراحی، جهت حرکت کلمات، ویژگی مفردات حروف و اشکالات طراحی و املائی و اجرایی کتیبه می‌پردازد. سپس با مقایسه محتوا، خط و کلمات باقی مانده از کتیبه مسجد جامع هفتشویه با این کتیبه، ابتدا نتیجه گرفته می‌شود که به دلیل قرابت مسافت و زمان، و شباهت‌های طراحی و محتوایی احتمالاً طراح هردو کتیبه یکی است. سپس با الگوبرداری از کتیبه پیربکران به باز طراحی کتیبه خط بنایی در مسجد جامع هفتشویه اصفهان پرداخته می‌شود. برای این کار ابتدا از کتیبه پیربکران تصویر برداری دقیقی صورت گرفت، سپس طرح پیاده شده و کلمات مفقوده کتیبه هفتشویه عیناً از کتیبه پیربکران برداشت و بر مسیر حرکت کتیبه (پیچیده حلزونی خلاف عقربه‌های ساعت) قرار گرفت و بر روی قاب آسیب دیده و ناقص کتیبه هفتشویه بازطراحی شد. کتیبه هفتشویه علی‌رغم شباهت‌ها، دارای جهت چرخشی برخلاف کتیبه پیربکران در خلاف جهت عقربه‌های ساعت است. از سؤالاتی که بعد از رمزگشایی از این کتیبه، قابلیت ایده پردازی دارد معنای ویژه‌ای است که طراح از مسیر چرخش و جانمایی اسامی مقدس تولید کرده است. در نهایت، به وسیله بازطراحی کتیبه صلوات هفتشویه، تصویر مناسبی از کتیبه و زمینه فرهنگی پیدایش این طرح و هویت فرهنگی-تاریخی نهفته در طراحی مسجد هفتشویه در اختیار مرمت گران قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: خط‌بنایی (معقلی)، کتیبه، صلوات کبیره، مسجد جامع هفتشویه، بقعه پیربکران، مردم شناسی معماری.

۱. مقدمه

و سازنده رابطه انسان با جهان بینی است. بناها و کتیبه‌ها بخشی از فرآیند تولید معنا در زندگی روزمره دین داران است. دلالت معنایی مکان، از مفاهیم کتیبه‌ها و نمادها و معنای زبان دینی، مفاهیم و منطق مشترکی است که اتفاقات و تجربیات مشترک را تفسیر می‌کند. اماکن مقدس جزئی از زبان دین

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۲/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۵/۱۰

تعداد صفحات:

شناسه دیجیتال (doi):

فصلنامه علمی - پژوهشی دانش حفاظت و مرمت

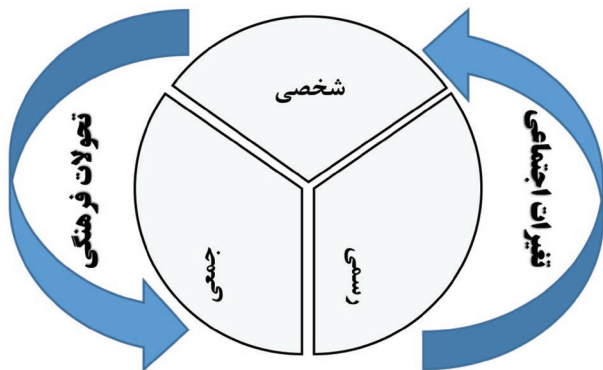
شاپای الکترونیکی: ۳۰۶۰-۶۲۱۷

شاپای چاپی: ۲۵۳۸-۶۰۹۳

این نشریه از قوانین Cope پیروی می‌کند. دسترسی به این مقاله برای همگان آزاد است. هرگونه استفاده غیرتجاری از آن در صورت ارجاع مناسب، مجاز شناخته می‌شود.

می‌شود. ساخته‌های فرهنگی، آغاز، اشاعه و فراگیری نظام ارزشی نوین را در طول زمان نشان می‌دهد. می‌توان نتیجه گرفت که چون محتوای کتیبه‌های اماکن مذهبی از منابع مکتوب نشأت گرفته، دلالت تفسیری آن‌ها را از منابع مکتوب می‌توان استخراج کرد.

شکل ۱. چرخه تحولات و تغییرات اجتماعی

کتیبه‌نگاری مسجد هفتشویه یک اثر جمعی است، از این حیث با محراب اولجایتو که در مسجد اصلی شهر به دستور وزیر سلطان محمد خدابنده اولجایتو ساخته شده، متفاوت است. کتیبه نگاری هفتشویه روایتگر فرهنگی منطقه شرق اصفهان است. تفسیر مردم شناختی کتیبه‌ی خط بنایی هفتشویه نیازمند بازسازی و استخراج محتوای آن با کمک منابع مکتوب مذهبی است. رویکرد مردم شناختی به مسجد هفتشویه تاکنون مدنظر پژوهشگران نبوده و استفاده از قواعد خط بنایی برای بازسازی کتیبه مذکور برای نخستین بار اجرا شده است.

۲. فرضیه پژوهش

براساس شواهد باقی مانده از کتیبه مسجد هفتشویه، محتوای کتیبه‌های خط بنایی هفتشویه و پیربکران یکسان بوده و احتمالاً منبع مشترکی دارند. خط و اجرای گچبری دو کتیبه مشابه است. باز طراحی کتیبه خط بنایی مسجد هفتشویه اصفهان با الگوبرداری از کتیبه صلوات کبیره بقعه پیربکران با این فرض انجام شده که هردو کتیبه با توجه به قرابت زمانی و مکانی، در یک زمان و مکان، توسط یک هنرمند طراحی شده‌اند. بازسازی این کتیبه سندی تاریخی برای مردم شناسی فرهنگی-مذهبی منطقه هفتشویه و پراکنش شیعیان در اطراف اصفهان است.

۳. پیشینه پژوهش

مسجد جامع هفتشویه با ابعاد تقریبی ۴۵ در ۳۰ متر، در اواخر قرن پنجم هجری به صورت دو ایوانی متشکل از یک حیاط مرکزی و یک منار در گوشه جنوب غربی مسجد ساخته شده است. ظاهراً بنا به دلیل سنگینی گنبد و ضعف دیوارها دچار آسیب شده و در دوره مغول مرمت می‌شود. ولیکن پایه‌های گلی بنا تحمل گنبد و طاق‌ها را نداشته است، در نتیجه در دوره آل مظفر قرن نهم هجری مجدد بنا تعمیر می‌شود. امروزه، گنبد و طاق‌ها فروریخته و تنها قسمت مسجد که آسیب کمتری دیده محراب زیبای گچبری است. محراب هفتشویه از محراب‌های شاخص دوره ایلخانی اصفهان نظیر محراب الجایتو، پیربکران، و ربیعہ خاتون است. تزئینات محراب هفتشویه شامل گل و بوته و کتیبه‌هایی به خط کوفی و بنایی است. در اطراف محراب به خط ثلث آیت الکرسی و در اطراف اسپر محراب به خط کوفی سوره فاتحه و به خط بنایی آیه ۵۱ و ۵۲ سوره قلم گچبری شده است. در مورد انتقال این محراب به مکان دیگر، معماری ایتالیایی پوسیدگی

تاریخی و زمینه فرهنگی آن دریافت می‌شود (Thiessen & McAlpine, 2013). بازتولید معنا در یک مکان دارای درجات فهمی متعدد، و افق معنایی گسترده‌ای است (Lefebvre, 1991, p. 222). بدین ترتیب مکان مذهبی، نه یک نماد صرف بلکه بخشی از زبان دینی است. درک معنای مورد نظر سازندگان، نیازمند رویکرد مردم شناختی به بناهای تاریخی است. بدون درک زمینه تاریخی و فرهنگی تولید اثر، امکان صیانت از معنای تاریخی بنا هم امکان‌پذیر نیست.

دلالت مردم شناختی کتیبه‌ها و معنایی که در بناهای اسلامی منتقل می‌کنند، از حیث دایره دلالت اجتماعی به سه دسته (۱) شخصی (۲) جمعی و (۳) رسمی قابل دسته‌بندی هستند:

۱- شخصی: کتیبه‌هایی مانند گورنوشته‌ها، باور فرهنگی اشخاص را بازنمایی می‌کنند. مثلاً فردی که برگورنوشته‌اش عناوین رایج مذهبی نقش بسته، لاجرم دارای تعلق به آن مذهب است.

۲- جمعی: کتیبه‌هایی هستند که باور گروهی را نمایش می‌دهند. آیات و احادیثی که در محل اجتماعات مذهبی در مساجد، مدارس، مزارات و خانقاه‌ها حک شده‌اند، باور جمعی اعضای وابسته به آن مکان را بازنمایی می‌کنند. مساجد و مزاراتی که به دست بزرگان اجتماعی و مذهبی ساخته شده باشند چنین وضعیتی دارند.

۳- رسمی: بناهایی که به دستور صاحب منصبان سیاسی ساخته شده، کارکردشان و محتوای کتیبه‌های آن‌ها توسط قدرت سیاسی تایید و رسمیت یافته‌اند. کتیبه‌های رسمی، دارای سرمایه اجتماعی بالایی هستند. برای مثال، محراب اولجایتو در زمان ایلخانان به دستور سلطان محمد خدابنده و وزیرش محمد ساوی در مسجد جامع اصفهان که محل تجمعات رسمی، و اعلان‌ها و خطبه‌های حکومتی بود ساخته شده است و بیانگر سرمایه اجتماعی بالای شیعیان اصفهان و رسمیت باور ایشان است.

از منظر مردم شناختی، ساخته‌های شخصی، اشیای جمعی و تولیدات رسمی، جریان دگرگونی اجتماعی را آشکار می‌کنند. نخست، تحولات اجتماعی از سوی نخبگان فرهنگی با ارائه جهان بینی و نظام ارزشی نوین آغاز می‌شود، در این مرحله اشیای فرهنگی به صورت محصولات نخبگان فرهنگی از قبیل دست‌نوشته‌ها و طومارها و نگاره‌ها تولید می‌شوند. با اشاعه جهان بینی و ارزش‌های نوین در میان افراد، نگین، قلمدان، ظروف، گورنوشته‌ها و دیگر اقلام شخصی تولید می‌شوند. به تدریج گروه‌های اجتماعی وابسته به این ارزش‌ها و باورها نیز شکل می‌گیرند و محصولات جمعی نظیر کتیبه‌ها و مکان‌های جمعی و دیگر محصولات گروهی پدیدار می‌شوند. در این مرحله از منظر مفهوم سرمایه، سرمایه فرهنگی نخبگان به سرمایه اجتماعی تبدیل می‌شود. با افزایش سرمایه اجتماعی یک جهان بینی و نظام ارزشی نوین، نخبگان سیاسی برای کسب مشروعیت و مقبولیت اجتماعی، نفوذ سیاسی را با مقبولیت اجتماعی مبادله می‌کنند. بدین ترتیب، اشیای رسمی نظیر سکه‌ها، عمارت‌های دولتی و مکتوبات حکومتی حاوی پیام فرهنگی و جهان بینی نوین تولید می‌شود. صاحبان قدرت سیاسی برای کسب مقبولیت اجتماعی از ارزش‌های نوین اجتماعی حمایت می‌کنند و تغییرات ساختاری در جامعه ظاهر می‌شود. برای این که دگرگونی اجتماعی ناشی از اشاعه ارزش‌ها در مرحله آغازین، متمایز از دگرگونی ناشی از اعمال ارزش‌ها توسط قدرت سیاسی باشد، نام مرحله نخست را تحولات اجتماعی و نام مرحله بعدی را تغییرات اجتماعی می‌نامیم (شکل ۱). در این چرخه، تحولات اجتماعی از سوی نخبگان فرهنگی آغاز می‌شود و بعد از اشاعه در جامعه حمایت قدرت سیاسی را جلب می‌کند و موجب تغییرات اجتماعی می‌شود. به ترتیب اشیای فرهنگی فردی و جمعی و رسمی در چرخه فرهنگی ساخته

را نماینده شاخص دوره ایلخانی با بیشترین تکنیک گچبری معرفی می کند. وی با مقایسه یازده تکنیک گچبری در سی و یک اثر ایلخانی، به ترتیب گنبد سلطانیه را با به کارگیری ده تکنیک، پیربرکان نه تکنیک و هفتشویه هفت تکنیک به عنوان سه اثر پرکار ایلخانی رتبه بندی کرده است. تکنیک گچبری مسطح از شیوه های توسعه یافته در دوره ایلخانی یکی از یازده تکنیک مذکور است که در کتیبه های خط بنایی بقعه پیربرکان و اشترجان مثال زده شده است. پیرو غفلت عمومی از کتیبه خط بنایی هفتشویه، در این پژوهش های ارزشمند توجهی به کتیبه خط بنایی هفتشویه نشده است. از پژوهش های اختصاصی مسجد هفتشویه، پایان نامه آقای مهدی تولمی است. در این پایان نامه به وسیله مستند نگاری و مقایسه تصاویر شیلا بلر و وضعیت کنونی، آسیب های محراب هفتشویه را در طی این چند دهه شامل ایجاد ترک عمودی بسیار عمیق، ریختگی بخشی از تزئینات ستون و سرستون محراب، ریختگی بخشی از تزئینات گچی طاق نما تشخیص داده است. تولمی از مهم ترین عوامل آسیب زای بنا را متروک شدن و جدایی بنا از مردم و در نتیجه عدم حس تعلق مردمی و تلاش برای صیانت محلی تشخیص داده و توصیه می کند تمهیداتی فراهم شود تا این بنا در منظومه معنوی و اماکن عبادی منطقه کارکرد مناسبی پیدا کند. وی برای محافظت از گچبری های محراب دو سازه سایانی پیشنهاد کرده است. علی رغم غفلت از کتیبه خط بنایی در این پژوهش، برنامه حفاظت و مرمت زمان بندی شده ارزشمندی برای صیانت از این بنا ارایه شده است. پژوهش مستقل دیگر در مورد تاریخ گذاری مسجد هفتشویه، توسط دکتر مهدی رازانی و دکتر یدالله حیدری اجرا شده است.^۱ این پژوهش با استفاده از منابع مکتوب و بررسی کالبدی بنا و معماری آن و مقایسه با نمونه های مشابه، قسمت های مختلف مسجد را تاریخ گذاری کرده است. در این پژوهش به مشابهت هفتشویه با پیربرکان در گچبری های ایوان جنوبی و گچبری کتیبه خط بنایی و محراب اشاره شده است. مشابهت منار، دیوارها و پلان مسجد با بناهای مشابه در جدولی نیز خلاصه شده است.

شکل ۲. ۲. (الف) مقایسه وضعیت دیوار جنوبی در سال ۲۰۲۴

گچ محراب را مانع در انتقال تشخیص داده است.^۱ دو قاب به ارتفاع ۳۵۰ در ۱۲۴ سانتی متر در دو طرف محراب قرار دارد که سمت راست حاوی کتیبه خط بنایی بوده و قاب سمت چپ امروزه خالی است، این احتمال وجود دارد قاب سمت چپ در گذشته حاوی کتیبه ای بوده که تقارن دو سوی محراب را برقرار می کرده ولی در طی آسیب ها، این کتیبه نیز از بین رفته است. زیر گنبد و روی طاق ها نیز نام مبارک «علی» علیه السلام بر روی گچ ها مهر شده است. حفظ و مرمت مسجد هفتشویه سالیان متمادی است که فراموش شده و محراب و کتیبه های مسجد زیر بارش و آسیب های محیطی در معرض فرسایش و تخریب قرار گرفته است. در این مقاله برای حفاظت از کتیبه خط بنایی هفتشویه، نخست تلاش شده متن آن بازیابی و سپس برای احیای آن طراحی اصلاحی پیشنهاد شود.

درخصوص مسجد هفتشویه پژوهش های اندکی صورت گرفته که احتمالاً قدیمی ترین آن مربوط به ماکسیم سیرو است. وی در کتاب راه های باستانی ناحیه اصفهان با توجه به شواهد مادی که در زمان او بیش از امروز بوده بنا را از دوره سلجوقیان، ایلخانی و آل مظفر تاریخ گذاری کرده است. ماکسیم سیرو با توجه به شباهت سبک این محراب با محراب پیرحمزه سبزه پوش در ابرقو و استفاده از صدف حلزونی مشابه، تاریخ محراب گچبری هفتشویه را هم حدود سال گچبری محراب ابرقو یعنی ۷۳۸ قمری تخمین می زند.^۲ در ادامه با مقایسه تزئینات محراب هفتشویه با محراب های مرند (۷۳۰ ق) و پیربرکان (حدود ۷۱۲ ق) و گنبد علویان (حدود ۷۰۸-۷۱۵ ق) بر مبنای سبک شناسی گچبری ها و کتیبه ها، تزئینات گنبدخانه را ربع دوم قرن هشتم در زمان آل مظفر تخمین می زند. سیرو تزئینات هفتشویه و ابرقو را در روند تطور تزئینات گچی محراب ها و هماهنگ با آن ها ارزیابی می کند. لطف الله هنرفر هم در کتاب گنجینه آثار تاریخی اصفهان^۳ بنای مسجد را در دوره سلجوقیان و گچبری ها را در قرن هشتم تخمین می زند. از دید وی گچبری های هفتشویه مشابه محراب مسجد اشترجان است. او کتیبه های محراب را خوانده، ولیکن؛ اشاره ای به کتیبه خط بنایی مجاور محراب نکرده است. در پایان نامه سرکار خانم شادی نقیب زیر نظر دکتر افسانه ناظری و دکتر بهنام پدram گچبری های محراب های ایلخانی هفتشویه، اشترجان، اولجاپتو و پیربرکان از لحاظ نقش مایه های گیاهی و هندسی، نسبت ها، ساختار و روابط هندسی مقایسه و مطالعه تطبیقی شده است. این پژوهش ویژگی های محراب های ایلخانی را در هر چهار محراب ضخامت و برجستگی زیاد و پیچیدگی اجرا نشان داده است. از نتایج این پژوهش نمایش روند تحولی و تکامل تدریجی تزئینات گچبری محراب ها است. در این مطالعه محراب هفتشویه تنها محرابی است که دارای سه طاق نما است. در این پایان نامه تمرکز روی محراب بوده و کتیبه خط بنایی هفتشویه مدنظر قرار نگرفته است.^۴ دیگر پژوهش مرتبط با محراب هفتشویه مقاله خانم دکتر عاطفه شکفته است.^۵ وی پانزده ویژگی بصری، شامل استفاده از کتیبه معقلی و بنایی، کتیبه مادر و فرزند، ستون با پیچ های تزئینی، طاق نماهای سه گوش و محراب های مقرنس را به عنوان وجه تمیز گچبری های دوره ایلخانی از دوره قبل مشخص کرده است. در این بررسی با مطالعه سی و یک اثر گچبری دوره ایلخانی، گچبری های ابنیه سلطانیه، هفتشویه، و پیربرکان،

۱- حدادی، علی، گزارش ثبتی مسجد هفتشویه، ۱۳۸۷

۲- سیرو، ماکسیم، ۱۳۵۷ راه های باستانی ناحیه اصفهان و بناهای وابسته به آن ترجمه مهدی مشایخی. تهران: سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران

۳- هنرفر، لطف الله، گنجینه آثار تاریخی اصفهان، اصفهان، ۱۳۵۰ ش.

۴- نقیب اصفهانی شادی، ناظری افسانه، پدram بهنام. مطالعه تطبیقی فرم نقش مایه های چهار محراب دوره ایلخانی در اصفهان، مطالعات تطبیقی هنر ۱۳۹۵ ۶ (۱۲)

۶- مهدی رازانی، یدالله حیدری باباکمال، بررسی دوره بندی تاریخی کالبدی مسجد جامع هفتشویه از منظر مطالعات تطبیقی. نشریه معماری اقلیم گرم و خشک، ۱۳۹۹: ۱۷ (۱۰): ۱۴۱-۱۷۴.

واو ۶۲ کلمه و با حرف واو ۷۷ کلمه است. تنها کلمه نقطه دار در کتیبه صلوات پیربکران نام مبارک رضا (علیه السلام) است. تنها کلمه نقطه دار در کتیبه اسما حسنی روبروی آن اسم جلاله «غفور» است. آخرین کلمه کتیبه صلوات، نام امام دوازدهم «محمد مهدی» است، که به صورت نام شخصی حضرت کتابت شده است. آخرین کلمه کتیبه اسما حسنی پیربکران نام جلاله «حی» است. تناظری که بین دو کتیبه روبروی پیربکران مشاهده می‌شود، دقت و خلاقیت تحسین برانگیز طراح را نمایش می‌دهد (تصویر ۴).

شکل ۲. ب) مقایسه وضعیت دیوار جنوبی در سال ۱۹۹۷

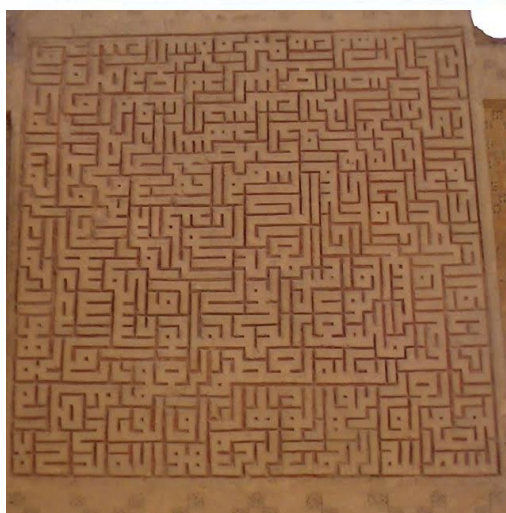
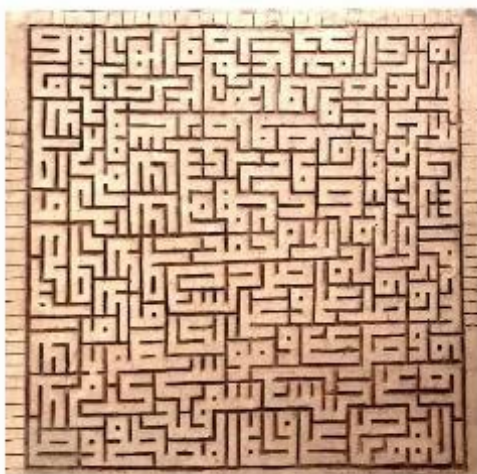
۴. روش پژوهش

ابتدا بر مبنای اجزای باقی مانده‌ی کتیبه هفتشویه، محتوا و شیوه نگارش و مصالح ساخت توصیف شده و با کتیبه مشابه در پیربکران مقایسه شد. با تکیه بر منابع مکتوب اسلامی و تصاویری که به تازگی توسط نگارندگان از هردو بنای بقعه پیربکران و مسجد جامع هفتشویه تهیه شده، محتوای بخش آسیب دیده کتیبه هفتشویه شناسایی و استخراج شد. بازطراحی بخش‌های آسیب دیده به منظور یافتن بهترین احتمال ممکن براساس قواعد خط بنایی پیشنهاد شد. بدین ترتیب درخصوص محتوای کتیبه اطمینان نظری و در مورد بازسازی آن اطمینان عملی به دست آمد. در ادامه اول با معرفی کتیبه صلوات پیربکران که سالم مانده و مبنای بازسازی کتیبه صلوات هفتشویه است بحث را آغاز می‌کنیم.

کتیبه صلوات کبیره بقعه پیربکران اصفهان

شهر تاریخی پیربکران از توابع فلاورجان در جنوب غربی اصفهان واقع شده است. بقعه پیربکران، مهم‌ترین اثر تاریخی این شهر، آرامگاه و محل تدریس محمد پیربکران، از علما و عرفای زمان سلطان محمد الجایتو در قرن ۷ و ۸ هجری است. بقعه دارای آرایه‌های گچی و کاشی‌کاری‌های زیبا و فراوانی است، به طوریکه این بنا جزو شاهکارهای هنر گچبری عصر ایلخانی محسوب می‌شود. در داخل بنا، خطوط بنایی و آجرکاری و کتیبه‌های شگرفی به خط ثلث و کوفی وجود دارد. بقعه پیربکران شامل یک راهرو، یک صحن و مقبره است. صحن مسقف است و محرابی زیبا در ضلع جنوبی آن قرار دارد (حمزوی-۱۳۹۱ ص ۳۱). دو کتیبه اسماء حسنی الهی و صلوات کبیره (تصویر ۳)، مقابل یکدیگر در داخل صحن به خط معقلی یا بنایی قرار گرفته‌اند. براساس کتیبه بقعه پیربکران، طرح بازسازی و احیای کتیبه صلوات کبیره مسجد جامع هفتشویه پایه ریزی شده است. مقاله‌های سید امیر رجایی باغسرخ با عنوان «ارتباط نگاره و خط نگاره در ترکیب بندی کتیبه محراب بقعه پیربکران» و «صلوات کبیره معقلی پیربکران کاربرد منابع شیعی در کتیبه نگاری ایلخانی»، مبنای پژوهش ما قرار گرفت.

کتیبه صلوات پیربکران رودررو با کتیبه اسماءالحسنی با ابعاد مشابه در صحن قرار دارد. کرسی هر دو کتیبه از ارتفاع ۴ متری آغاز می‌شود. در طراحی کتیبه نسبت مثبت و منفی متن به زمینه، یعنی حروف برجسته به فروفتگی بستر، سه به یک اجرا شده است. ارتفاع کتیبه صلوات پیربکران ۲۴۲ سانتی متر و عرض کتیبه ۲۲۰ سانتی متر است و هرطرف تقریباً ۵۰ واحد مربع خانه شطرنجی است. اندازه سطح حروف گچبری هر واحد مربع شکل بین ۴،۵ تا ۵،۵ سانتی متر است. عمق حروف گچبری شده بین یک و نیم تا دو سانتی متر است. تعداد کلمات صلوات کبیره پیربکران بدون حرف

شکل ۳. کتیبه صلوات کبیره، بقعه پیربکران

فصل حرزهای امام سجاد علیه السلام است. (جدول ۱)
جدول ۱. مقایسه متن صلوات کبیره پیربکران با متن صلوات منقول از کتاب مهج الدعوات و منهج العبادات

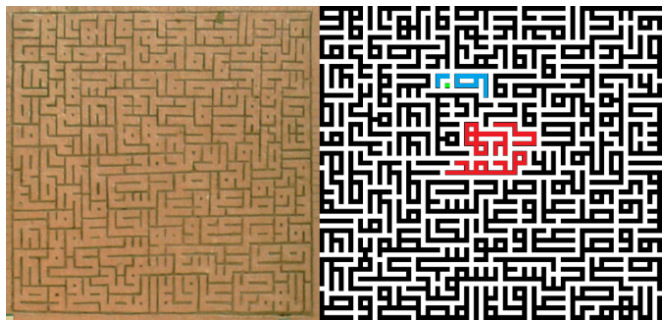
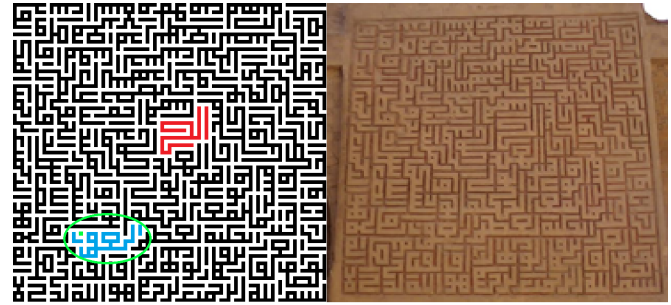
متن از کتاب مهج الدعوات	متن صلوات کبیره در کتیبه پیر بکران
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى	اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى
وَعَلَى عَلِيِّ الْمُرْتَضَى	و صَلِّ عَلَى عَلِي المرتضى
وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ	و صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ الزهرا
وَحَدِيجَةَ الْكُبْرَى	و صَلِّ عَلَى حَدِيجَةَ الكبرا
وَالْحَسَنَ الْمُجْتَبَى	و صَلِّ عَلَى حَسَن المجتبى
وَالْحُسَيْنَ الشَّهِيدَ بَكْرَبَاءَ	و صَلِّ عَلَى حُسَيْن شهيد كربلا
وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ	و صَلِّ عَلَى عَلِي بن زين العابدين
وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ	و صَلِّ عَلَى مُحَمَّد باقر
وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ	و صَلِّ عَلَى جَعفر صادق
وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الْكَاطِمِ	و صَلِّ عَلَى و موسى الكاظم
وَعَلَى بْنِ مُوسَى الرِّضَا	و صَلِّ عَلَى عَلِي بن موسى رضا
وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيِّ	و صَلِّ عَلَى مُحَمَّد بن علي نقی
وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ	و صَلِّ عَلَى عَلِي بن محمد نقی
وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ	و صَلِّ عَلَى حَسَن العسكري
وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمُهْدِيَّ بْنَ الْحَسَنِ الْإِمَامَ الْمُنْتَظَرَ	و صَلِّ عَلَى مُحَمَّد مهدی
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ	-

۲. جنبه هنری:

کتیبه نویسان پیربکران، با دقت بالایی عبارات «صلوات بر چهارده معصوم علیهم السلام» را به شیوه «پیچیده حلزونی، جلوه ساده» (کشاورزی وفیزیایی ۱۳۹۶: ۵۲) (تصویر ۵) و در جهت عقربه‌های ساعت، درون یک مربع جای داده‌اند که با توجه به ابعاد بزرگ کتیبه و تعداد زیاد کلمات به کار رفته در آن، در نوع خود بی‌نظیر است. طراح کتیبه صلوات پیربکران، باور خود به بانوان مقدس شیعه را به وسیله درج نام ایشان در نقطه اوج کتیبه نشان داده است. منطق ذهنی انسان‌ها چیزی مستقل از تجربیات روزمره نیست، اندیشیدن در چهارچوب چنین الگوهای استعاری است که فهم ارزش‌ها را ممکن می‌کند. بالا و پایین از تجربیات روزمره انسانی است که با آن معنای والایی در مقابل فرودستی به صورت استعاری مفهوم سازی می‌شود. قرار گرفتن نام این دو بانو در سطر فراز کتیبه حرمت والای مادر ائمه اطهار را بازنمایی می‌کند. (تصویر ۶)

۳. رسم الخط کلمات به کار رفته در صلوات کبیره

همان‌طور که در تصاویر (تصویر ۵) کتیبه مشاهده می‌شود، عبارات صلوات کبیره درون قاب مربع از سمت راست پایین و از بیرون به سمت مرکز در جهت عقربه‌های ساعت طی پنج دور به صورت حلزونی چرخیده است که زیبایی خاصی را نمایان می‌کند. این کتیبه بدون آرایه و تزئین طراحی شده است. شروع صلوات با عبارت (اللهم صلی علی) می‌باشد که عبارت (وصل علی) برای هریک از معصومین تکرار شده است. صلوات از نام پیامبر اسلام

شکل ۴. تناظر نام‌های مقدس حی با محمد مهدی و الغفور با رضا (ع) در قاب‌های اسمای الهی و صلوات در بقعه پیربکران

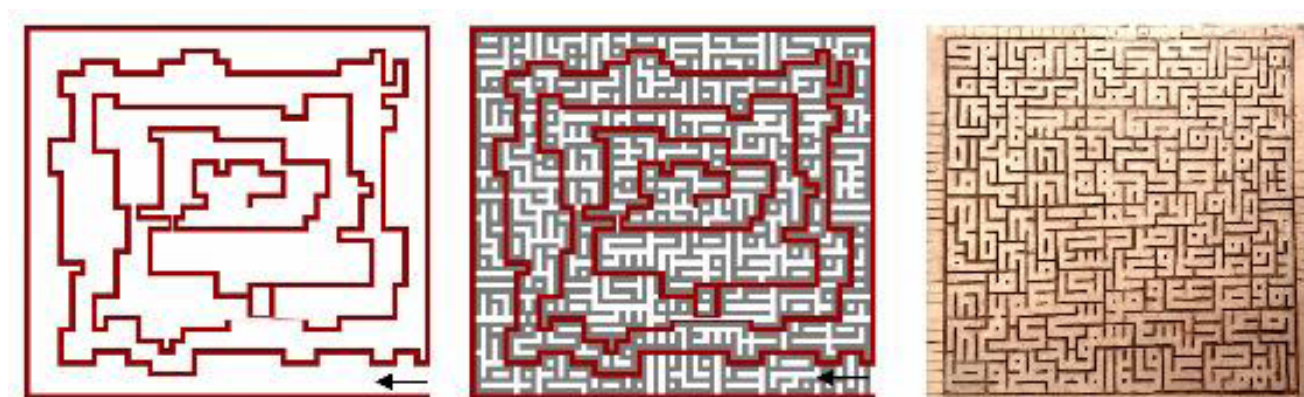
کتیبه‌های خط بنایی پیربکران کاملاً سالم بوده و از گزند حوادث روزگار در امان مانده است. قواعد طراحی کتیبه صلوات بقعه از چند جنبه قابل بررسی است:

۱. جنبه معنایی:

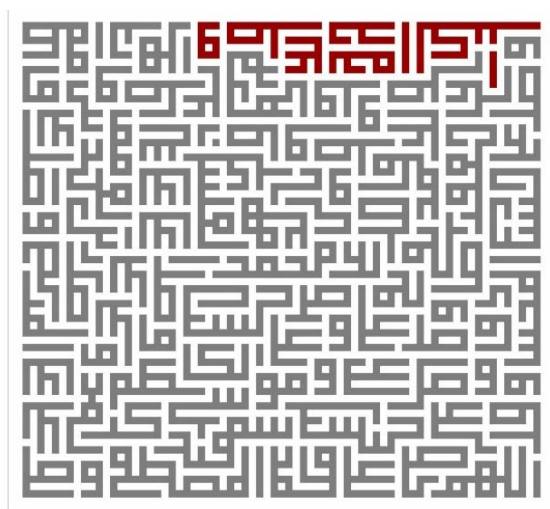
کتیبه‌های بقعه پیربکران از جمله اشیای فرهنگی جمعی است، یعنی باورهای گروه را برای مشارکت کنندگان بازتولید کرده، و برای تازه‌واردان، بازگو می‌کند. متن کتیبه صلوات پیربکران، صلوات بر چهارده معصوم شامل حضرت فاطمه (س) و حضرت خدیجه (س) است. با بررسی صلوات منقوش در کتیبه، درمی‌یابیم این صلوات خاص از منابع دعایی شیعه استفاده شده است. از سوی دیگر برای درک بهتر دلالت مذهبی کتیبه صلوات پیربکران به تفاوت اسمای زنان مقدس در نزد مذاهب اسلامی باید توجه کرد. در روایات شیعی، چهار زن برگزیده آسیه، مریم، خدیجه و فاطمه سلام‌الله‌علیهم معرفی شده‌اند (ابن بابویه، ۱۴۱۶، ج ۱، ص ۲۲۵) در حالی است که در کتاب‌های اهل سنت، شخصیت عائشه محوری است تا جایی که بابتی برای فضایل او در بسیاری از کتب صحاح و سنن یافت می‌شود (ر.ک. بخاری، ۱۴۱۰، ج ۴، ص ۱۸۸۷؛ مسلم بن حجاج، ۱۴۱۲، ج ۴، ص ۱۸۸۷؛ نسائی، ۱۴۱۱، ج ۵، ص ۱۰۳). در این تقابل، توجه به بار ارزشی کلمات نیز شایان توجه است؛ باب اختصاص یافته به چهار بانوی نامبرده در کتب اهل سنت «مناقب» نام گرفته، اما برای عائشه از واژه «فضل» استفاده شده که بار ارزشی بالاتری دارد (نسائی، ۱۴۱۱، ج ۵، صص ۹۳-۹۵) که این خود تفاوت دیدگاه اهل سنت و شیعه در مورد زنان برگزیده را نمایان می‌کند. نظر به این دانسته‌ها معلوم می‌شود که طراح و سازنده این کتیبه، گرایش شیعی داشته است.^۷

با پیگیری متن صلوات کبیره پیربکران در مجامع دعایی، متن آن با اندکی اختلاف در منابع شیعی یافت می‌شود. به عنوان نمونه، از منابع دعایی هم عصر کتیبه پیربکران کتاب *مُهْجُ الدَّعَوَاتِ وَ مِنْهْجُ الْعِبَادَاتِ* تالیف سید بن طاووس (متوفای ۶۶۴ ق) است. جدول زیر مقایسه متن صلوات کبیره پیربکران با متن صلوات منقول از کتاب مهج الدعوات صفحه ۱۶ در

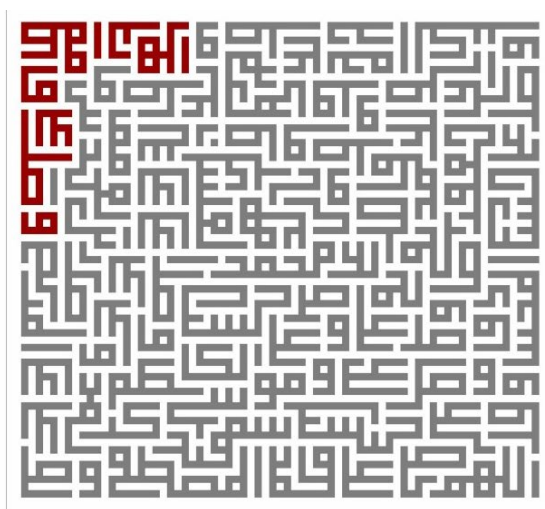
۷- صادقی تورانپشتی، میثم، خدیجه همسر پیامبر در کتیبه‌های ایران، نشر در مسیر آفتاب، ۱۴۰۴.

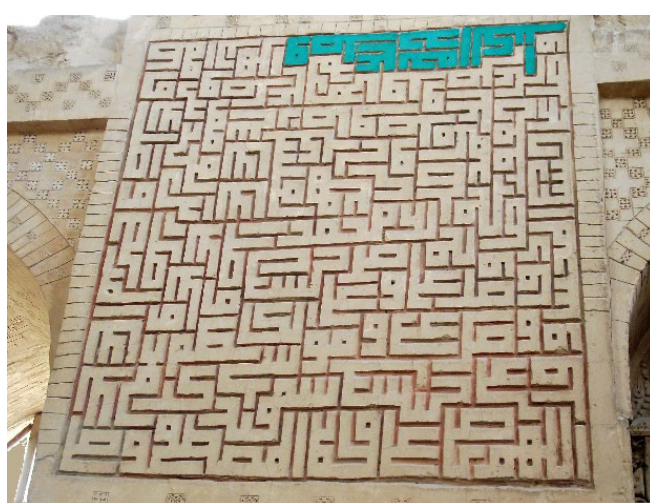
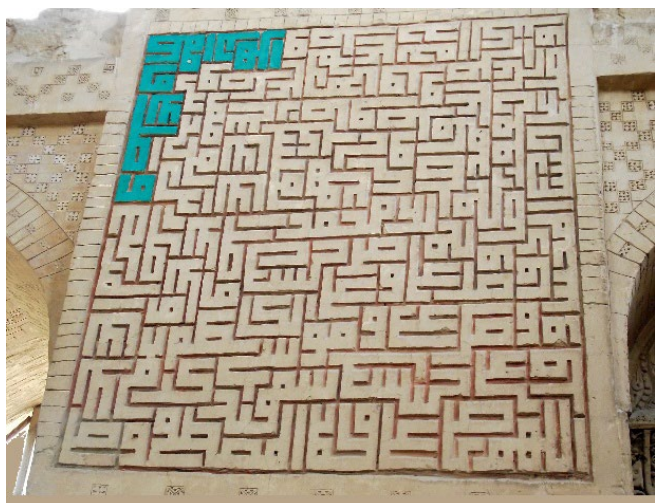
شکل ۵. کتیبه پیربکران و شکل حلزونی آن - چرخش کلمات در جهت عقربه های ساعت

وصل علی خدیجه الکبری

وصل علی فاطمه الزهرا

شکل ۶. قرار گرفتن نام بانوان مقدس فاطمه و خدیجه سلام الله علیهم در فراز کتیبه پیربکران

صلوات از نقطه‌ای دیگر بود، جانمایی اسامی ایشان در سطر فراز کتیبه ممکن نبود (شکل ۶).

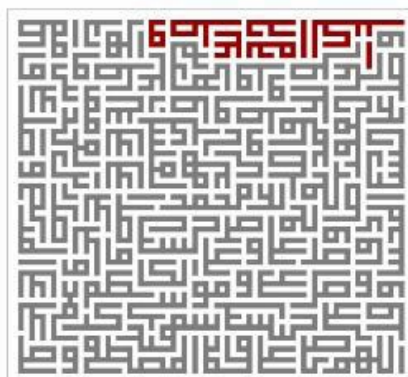
آغاز و بعد از نام امیرالمومنین علی علیه‌السلام، با انتخاب جهت چرخش در جهت عقربه‌های ساعت نام حضرت فاطمه و حضرت خدیجه در سطر فراز کتیبه قرار گرفته است. در صورتی که گردش در جهت مخالف یا شروع

و صل علی علی المرتضی

اللهم صل علی محمد المصطفی

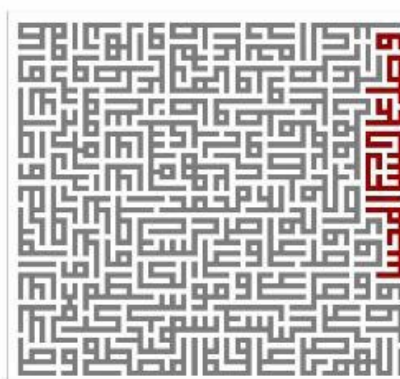
وصل علی خدیجه الکبری

و صل علی فاطمه الزهرا

و صل علی حسین شهید کربلا

و صل علی حسن المجتبی

و صل علی محمد باقر

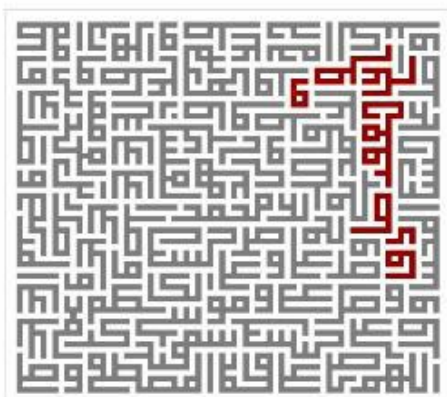

و صل علی زین العبدین

شکل ۷. متن کتیبه صلوات پیربکران به تفکیک نام هریک از ائمه

و صل علی موسی الکاظم

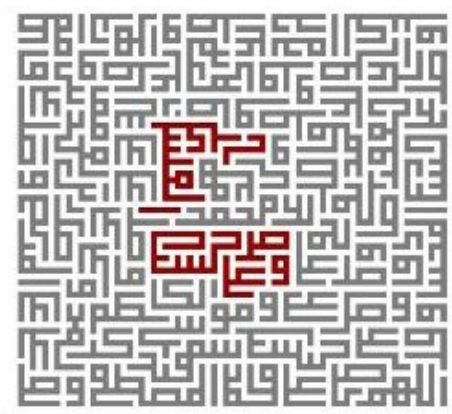
و صل علی جعفر صادق

و صل علی محمد تقی

و صل علی علی موسی رضا

و صل علی حسن العسکری

و صل علی [علی] نقی

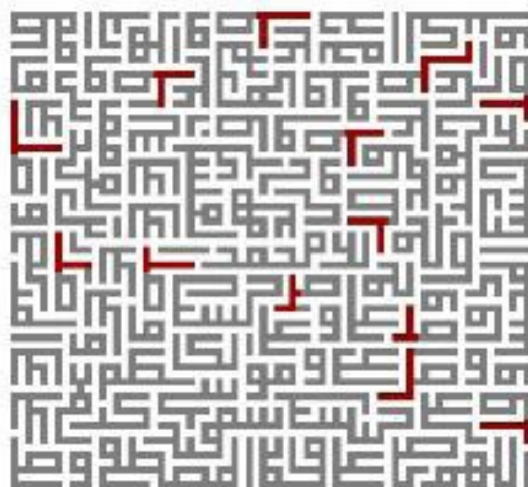
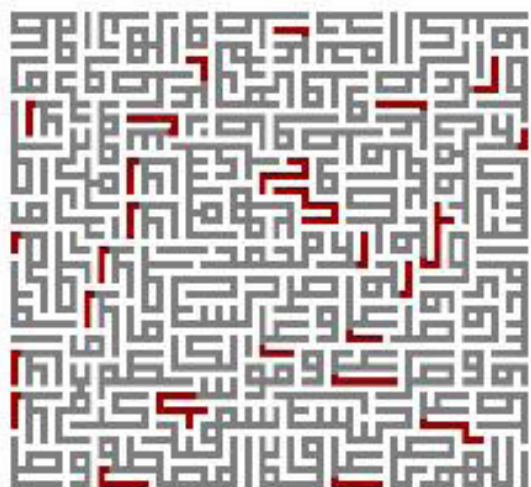
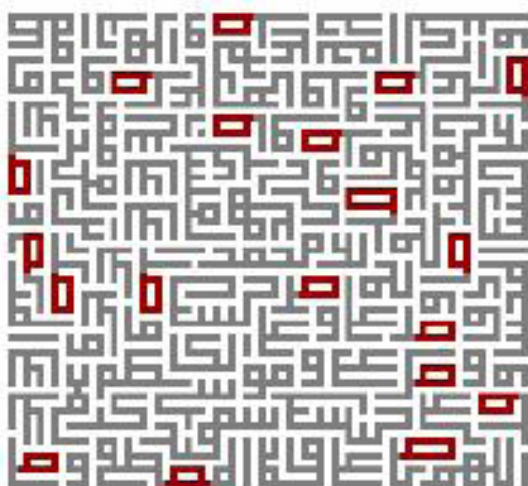
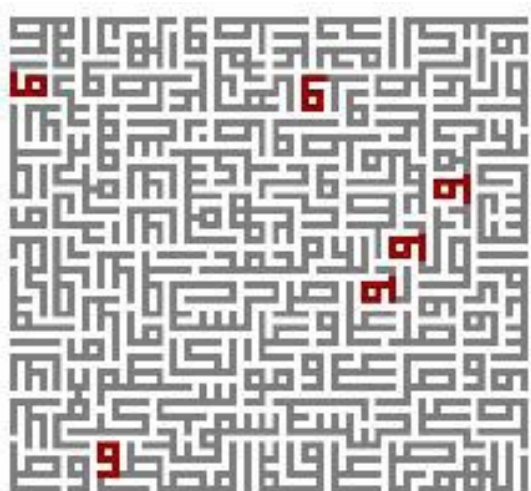
و صل علی محمد مهدی

شکل ۷. متن کتیبه صلوات پیربرکران به تفکیک نام هریک از ائمه

عبارت صلوات کبیره در کتیبه پیربکران، از دو منظر، گرافیکی و اشکالات طراحی و متنی قابل بررسی است.

ویژگی های گرافیکی و طراحی مفردات کتیبه پیربکران:

- طراحی حرف (ص صـ) بدون دندان انجام شده (تصویر ۸)
- حرف (ل لـ) بدون کاسه طراحی شده (تصویر ۹)
- حرف های (ف) و (ق) به صورت گردن دار طراحی شده اند (تصویر ۱۰)
- طراحی حروف (عـ ع) و (غـ غ) به صورت تو خالی صورت گرفته (تصویر ۱۱)
- حرف (ی یـ) به صورت یاءِ معکوس طراحی شده (تصویر ۱۲)

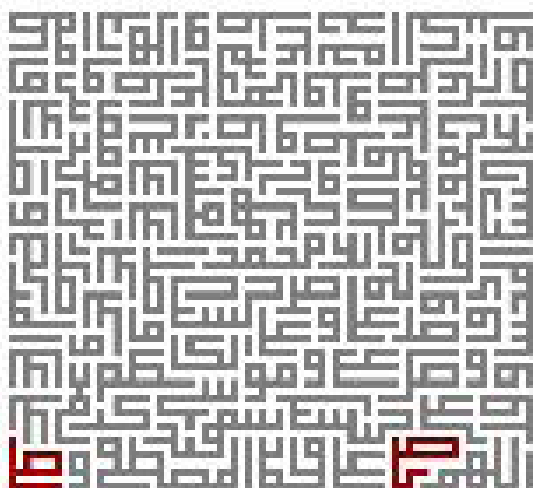
اشکال ۸ الی ۱۲. تصاویر حروف مورد بررسی در کتیبه

اشکالات این کتیبه را این گونه می توان بیان کرد:

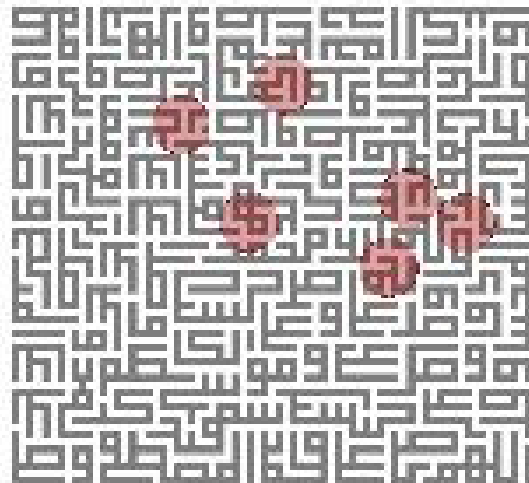
- نگذاشتن (ال) بر سر بعضی از کلمات (تصویر ۱۳)
- حذف کلمه علی در صل علی علی نقی (تصویر ۱۴)
- اضافه بودن (و) در (و صل علی و موسی الکاظم) (تصویر ۱۵)
- نوشتن صلی به جای صل در دو قسمت (تصویر ۱۶)
- چسباندن کلمات (محمدباقر) به هم (تصویر ۱۷)

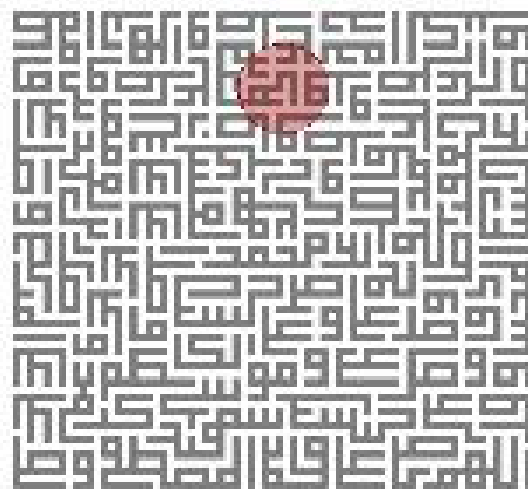
شکل ۱۵

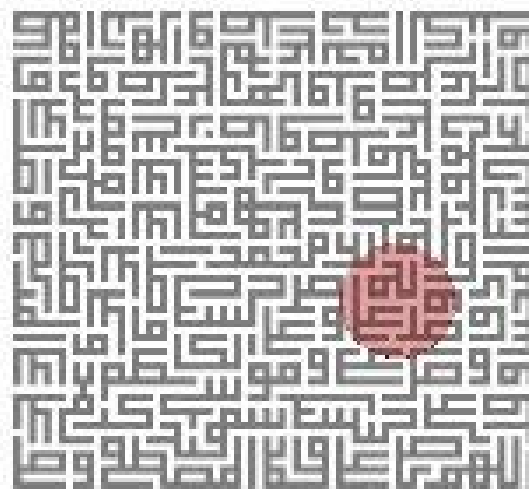
شکل ۱۶

شکل ۱۳

شکل ۱۷

شکل ۱۴

تصاویر ۱۳ الی ۱۷. تصاویر اشکالات حروف در کتیبه

کتیبه صلوات مسجد هفتشویه

است. (تصاویر ۱۸ تا ۲۰) با دقت در کلمات باقی مانده از کتیبه خط بنایی هفتشویه و مقایسه مفردات و کلمات آن با کتیبه صلوات پیربکران، می‌توان گفت متن و مفردات آن شبیه به کتیبه صلوات پیربکران است. (تصویر ۲۰)

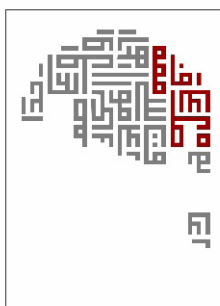
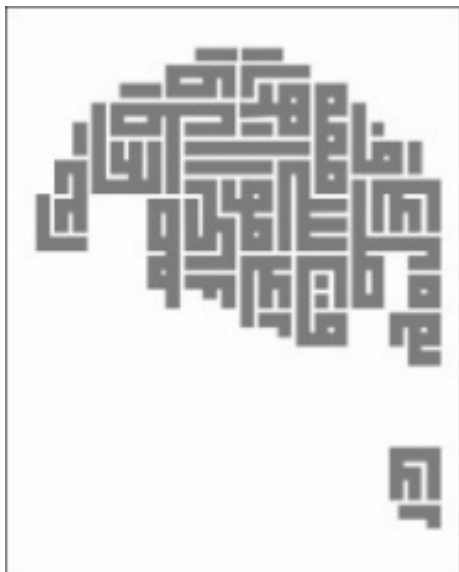
در سمت غربی محراب مسجد هفتشویه کتیبه‌ای عمودی به خط بنایی در یک قاب «پنج او هفت» وجود دارد که محدود کلماتی در آن قابل تشخیص

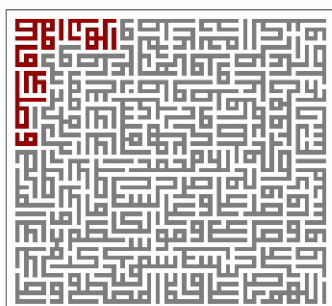
شکل ۱۸. کتیبه صلوات کبیره سمت غربی محراب (کادر قرمز)

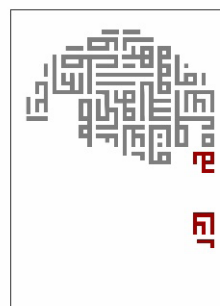
شکل ۱۹. نمای نزدیک تر از صلوات کبیره

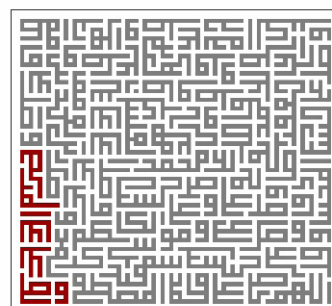
وصل علی فاطمه الزهرا

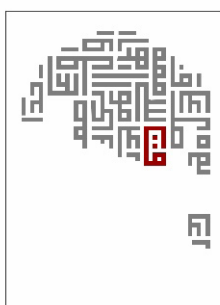
وصل علی فاطمه الزهرا

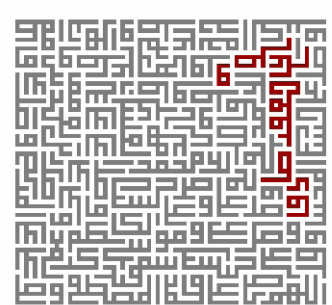
وصل آل علی علی المرتضی

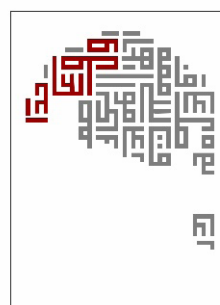
وصل علی علی المرتضی

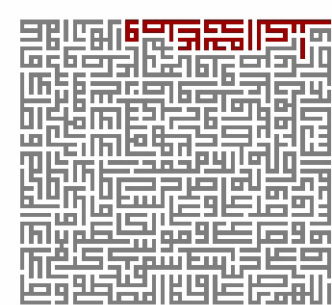
وصل علی جعفر صادق

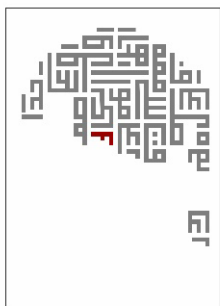
وصل علی جعفر صادق

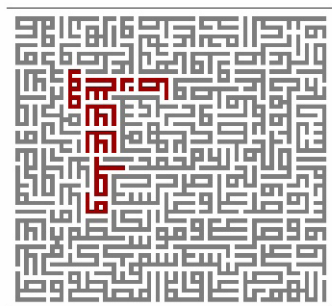
وصل علی خدیجه الکبری

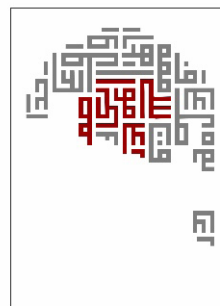
وصل علی خدیجه الکبری

وصل علی علی موسی رضا

وصل علی علی موسی رضا

وصل علی موسی الکاظم

وصل علی موسی الکاظم

شکل ۲۰. محدود کلمات باقی مانده از صلوات کبیره هفتشویه و مقایسه با مفردات مشترک صلوات پیریکران

تشابهات فوق احتمال مشترک بودن طراح و خطاط را تقویت می کند. ولی این دو کتیبه تفاوت هایی هم دارند:

۱- اختلاف کلمه (فاطمه الزهرا) که در کتیبه هفتشویه حرف (طا) بدون الف است و نوع حرف (ها) و (را) در کلمه زهرا با کتیبه پیربرکان تفاوت دارد.

۲- در کلمه (صادق) در کتیبه هفتشویه دو نقطه وجود دارد که در خط معقلی نقطه گذاری مرسوم نیست و در کتیبه پیربرکان فقط در یک مورد (رضا)، نقطه وجود دارد.

۳- همچنین در هر ردیف افقی از کتیبه، باید تعداد خانه هایی که حروف خط معقلی در آن جای گرفته است مساوی هم باشند که در این کتیبه رعایت نشده و تعداد حروف در هر سطر از ۱۷ تا ۲۱ متغیر است.

۴- همچنین در کتیبه هفتشویه، یک خط اضافه به کلمه (علی) در عبارت (وصل علی موسی الکاظم) چسبیده است که مقصود از آن درک نمی شود. احتمالا مربوط به حرف (ق) در کلمه صادق است که به اشتباه به (علی) چسبیده است. همچنین در خود کلمه (علی) نیز یک دنباله اضافه وجود دارد که علت آن مشخص نیست. (تصویر ۲۲)

شکل ۲۲. خط اضافه در کلمه علی

۵- جهت گردش کتیبه هفتشویه عکس عقربه های ساعت است. طراحی خط بنایی در جهت عکس عقربه های ساعت، به دلیل قرار گرفتن تاج حروف روی خط، بسیار دشوار است. در ازای این دشواری طراح توانسته است مثل کتیبه پیربرکان نام بانوان مقدس را در فراز کتیبه حفظ کند. (تصویر ۲۱)

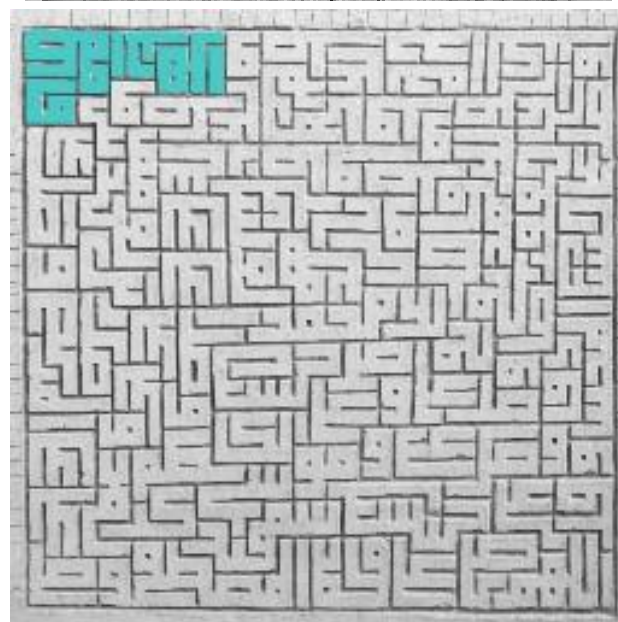
به نظر می رسد در عین شباهت های فراوان و قرابت مکان و زمان، تفاوت های رسم الخطی نیز بین دو کتیبه وجود دارد. منشا برخی تفاوت ها احتمالا مرمت غیراصولی در دوره های بعدی است. مرمتگر ظاهرا با اصول این خط آشنا نبوده و آسیب های زیادی به متن زده است.

بازطراحی کتیبه صلوات کبیره هفتشویه

برای بازسازی و احیای کتیبه صلوات هفتشویه لازم بود از یک کتیبه مشابه دیگر کمک گرفت. بعد از بررسی و مقایسه کتیبه پیربرکان و هفتشویه، به خاطر (۱) محتوای یکسان صلوات و استخراج از یک مرجع مکتوب مشترک (۲) استفاده مشابه از خط بنایی در طراحی (۳) نزدیک بودن مسافت هردو کتیبه به هم که اقتباس را تسهیل می کند (۴) به خاطر هم زمانی ساخت هردو بنا در دوره ایلخانان، این دو کتیبه دارای شباهت های منحصر

از شباهت های دو کتیبه می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- ۱- محتوای هردو کتیبه صلوات کبیره منقول از مهج الدعوات است.
- ۲- هردو صلوات حاوی نام حضرت فاطمه و حضرت خدیجه سلام الله علیهم است.
- ۳- در هردو کتیبه نام حضرت فاطمه و نام حضرت خدیجه در فراز کتیبه قرار گرفته است. (تصویر ۲۱)
- ۴- هردو کتیبه رسم الخط مشابه دارند.
- ۵- هردو کتیبه با روش گچ بری ساخته شده اند.
- ۶- مفردات دو کتیبه، خاصه در حروف (ص)، (ف-ق)، (ع-غ) و (ی) مشابه است.

شکل ۲۱. نام حضرت فاطمه سلام الله علیها در کتیبه مسجد هفتشویه و پیربرکان (وصل علی فاطمه زهرا)

گرفت و کتیبه در ۵ ردیف جانمایی شد (شکل ۲۴).

نتیجه‌گیری و بحث

کتیبه صلوات کبیره هفتشویه از دو آسیب صدمه دیده است، اولاً در مرمت دوره‌های قبل، به دلیل ناآشنایی مرمتگر با مشخصات خط و محتوا به طراحی کتیبه هفتشویه آسیب وارد شده و دوم ریزش گنبد و قرار گرفتن کتیبه در معرض نزولات جوی بخش عمده آن را از بین برده است. آسیب دیدگی‌های کتیبه و دشواری خوانش آن، موجب غفلت از کتیبه صلوات هفتشویه در مطالعات سال‌های اخیر شده است. در این پژوهش تلاش شد که مشخصات کتیبه، هم از جهت خط و هم از جهت معنا، بازسازی گردد تا ملاحظات مرمتی و حفاظتی در پروژه احیا یا مرمت بنا در آینده برای مجریان تسهیل شود.

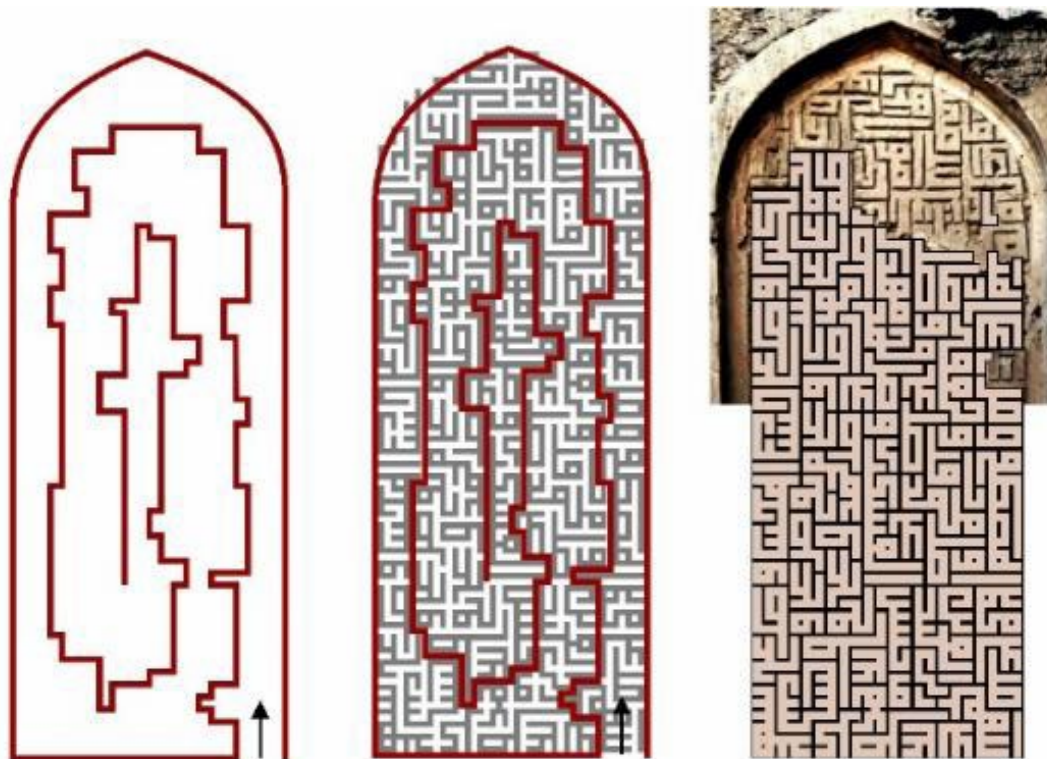
آنچه از کتیبه خط بنایی هفتشویه باقی مانده است به عنوان حقایق تاریخ فرهنگی اصفهان بدین ترتیب خلاصه می‌شود:

- اول- محتوای کتیبه هفتشویه صلوات کبیره از کتاب عالم شیعہ دوره ایلخانی اقتباس شده است.
- دوم- در این صلوات زنان مقدس شیعہ حضرت فاطمه و حضرت خدیجه سلام‌الله‌علیه‌م ذکر شده‌اند.
- سوم- در هردو کتیبه نام زنان مقدس در فراز قرار گرفته و اشتراک معنایی و طراحی پدید آورده است.
- چهار- متن این صلوات در کتیبه‌های منطقه اصفهان فقط یک نمونه دارد و آن کتیبه هم عصر آن در بقعه پیربکران است.
- پنجم- نوع خط و استفاده از گچبری در اجرای هردو کتیبه مشترک است.
- ششم- هم‌زمانی و همسایگی این دو کتیبه طراحی این دو کتیبه توسط یک هنرمند را محتمل می‌کند.

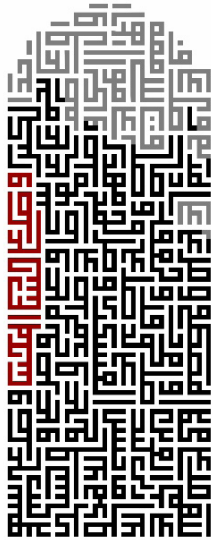
به فردی برای کمک به بازطراحی تشخیص داده شدند. صلوات کبیره نقل شده از کتاب مهج الدعوات که در اوایل دوره ایلخانی تالیف شده، از جهت تحیت به حضرت فاطمه و حضرت خدیجه سلام‌الله‌علیه‌م تشابه پایهای در طرح است. تفاوت مهمی که تشابه معنایی را در دو کتیبه تقویت کرده، مسیر حرکت خطوط در هردو کتیبه است! هردو کتیبه حرکت حلزونی دارند با این تفاوت که سیر حرکت در کتیبه هفتشویه برخلاف حرکت عقربه‌های ساعت و در کتیبه پیربکران در جهت عقربه‌های ساعت است. نتیجه این تفاوت در چرخش حلزونی، جانمایی نام حضرت فاطمه و حضرت خدیجه را در فراز هردو کتیبه به یک اشتراک مهم معنایی تبدیل کرده است. به نظر می‌رسد طراح در هردو کتیبه قصد قراردادن نام دو بانوی مقدس را در عالی‌ترین جای کتیبه داشته و با تغییر جهت گردش حلزونی این مقصود در هردو کتیبه خلاقانه محقق شده است. باید در نظر داشت که گردش معکوس هفتشویه، طراحی این کتیبه را بسیار دشوارتر از پیربکران کرده، ولی قصد طراح در بازتولید معنا را تسهیل کرده است. با جمع‌قیراین مذکور به نظر می‌رسد کتیبه صلوات پیربکران نمونه مناسبی برای الگوبرداری و بازطراحی کتیبه آسیب دیده هفتشویه باشد.

شروع کار بازطراحی، با انتخاب نقطه آغاز از گوشه پایین سمت راست قاب و جهت چرخش برخلاف جهت عقربه‌های ساعت، با چرخش حلزونی در پنج ردیف و در حالت عمودی انتخاب شد (تصویر ۲۳). ابعاد قاب کتیبه با در نظر گرفتن حاشیه، ۱۲۴ سانتی متر عرض و ۳۵۰ سانتی متر ارتفاع -مطابق ابعاد واقعی در مسجد- تنظیم شد.

مفردات کتیبه پیربکران و محدود کلمات باقی مانده در هفتشویه، در جای خود قرار داده شدند. در اجرای طرح با محدودیت قاب دور صلوات و انحناى بالای آن روبرو بودیم ولی سالم ماندن بخش بالای کتیبه، حدس و گمان‌ها در بازطراحی و چینش کلمات را همگرا کرد. درنهایت، با خلاقیت طراح اصلاحات جزئی در کلمات و به هم پیوستگی متن صلوات کبیره صورت

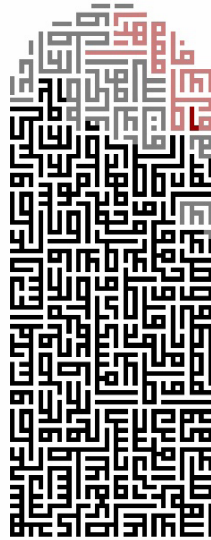
شکل ۲۳. جهت گردش کتیبه و جانمایی کلمات صلوات در قاب هفتشویه

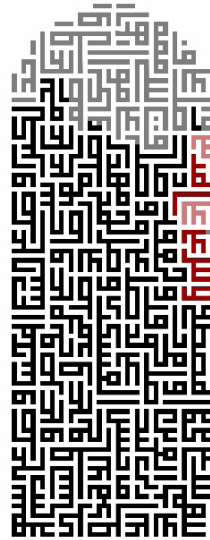
و صل علی حسن المجتبی

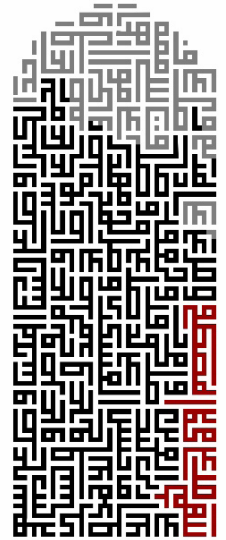
وصل علی خدیجه الکبری

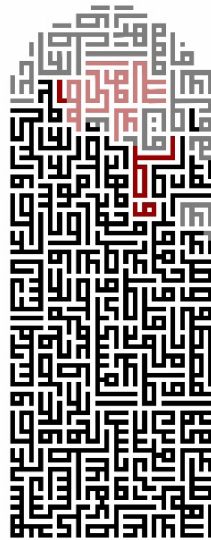
و صل علی فاطمه الزهرا

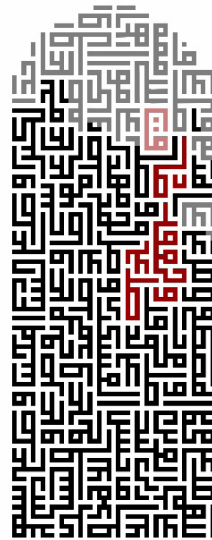
و صل علی علی المرتضی

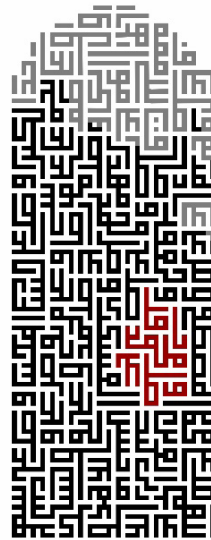
اللهم صل علی محمد المصطفی

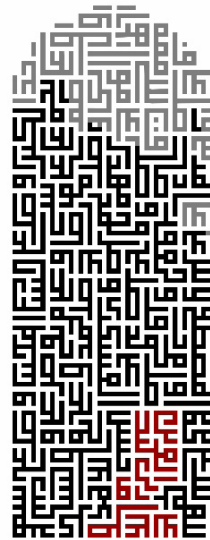
و صل علی موسی الکاظم

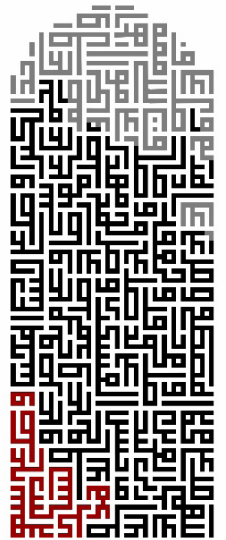
و صل علی جعفر صادق

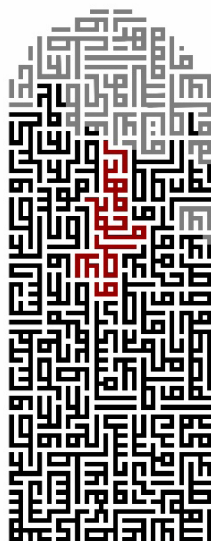
و صل علی محمد باقر

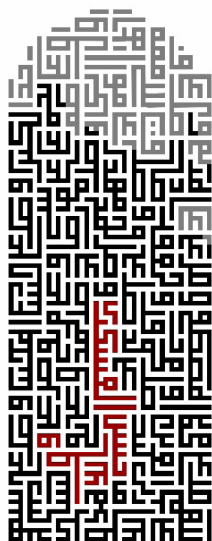
و صل علی علی زین العبدین

و صل علی حسین شهید کربلا

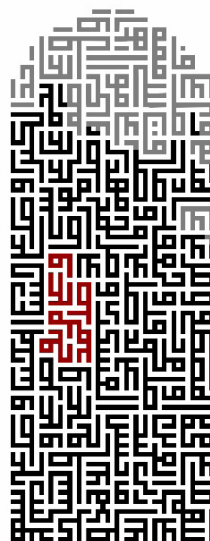
و صل علی محمد مهدی

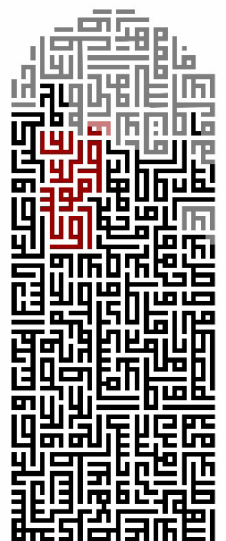
و صل علی حسن العسکری

و صل علی محمد تقی

و صل علی علی نقی

و صل علی علی موسی رضا

شکل ۲۴. تصاویر شکل نهایی کتیبه هفتشویه

منابع/Reference

حمزوی، یاسر و اصلانی، حسام، ۱۳۹۱، آرایه‌های معماری بقعه پیربکران، انتشارات گلدسته

کشاورزی میاندشتی، حمیدرضا، ۱۳۹۸: خط بنایی. اصفهان: نشر آرما.

تولمی، مهدی، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۹۲، آسیب شناسی و ارائه طرح حفاظت تزئینات گچی محراب مسجد جامع هفتشویه، دانشگاه هنر اصفهان، دانشکده مرمت.

صادقی توران‌پشتی، میثم، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۹۶، تحلیل آیات قرآنی به کاررفته در کتیبه‌های توران‌پشت و نسبت آن با جریان‌های مذهبی، دانشگاه امام صادق(ع)

صادقی توران‌پشتی، میثم، پایان نامه دکتری، ۱۴۰۳، توصیف و تحلیل مضامین قرآنی و روایی کتیبه‌های استان یزد، دانشگاه میبد

رجائی باغسرخ، سید امیر، حلیمی، محمد حسین، ۱۳۸۸، ارتباط نگاره و خط نگاره در ترکیب بندی کتیبه محراب بقعه پیربکران، فصلنامه نگره.

طراوتی محجوبی، سپیده، ۱۳۹۸، بررسی خط کوفی تزئینی، سه بنای تاریخی اصفهان، پژوهشنامه گرافیک نقاشی.

کشاورزی میاندشتی، حمیدرضا و فیزابی، بهمن، ۱۳۹۶، گونه شناسی خط بنایی(مقلی) براساس شیوه طراحی و روش های اجرایی، هنرهای صناعی ایران. دوره ۱، ش ۱: ۴۷-۶۱

نقیب اصفهانی، شادی، ناظری، افسانه، پدرام، بهنام، ۱۳۹۶، مطالعه تناسب، ساختار و نقش مایه‌های محراب مسجد جامع هفتشویه، فصلنامه نگره.

ابن بابویه، محمد بن علی، ۱۳۶۲ش، الخصال، به کوشش علی اکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین.

نسائی، احمد بن علی ۱۴۱۱ق، السنن الکبری، تحقیق عبد الغفار سلیمان بنداری، بیروت، دار الکتب العلمیه

بخاری، محمد بن اسماعیل، ۱۴۱۰ ق، صحیح البخاری، قاهره، وزارة الاوقاف، لجنة إحياء كتب السنه

مسلم بن حجاج، ۱۴۱۲ق، صحیح مسلم، تصحیح محمد فؤاد عبدالباقی، قاهره: دار الحديث.

ابن طاووس، علی بن موسی، ۱۴۱۱ق، مهج الدعوات و منهج العبادات، قم، دار الذخائر

Kovács, K. (2015). Metaphorical Function of the Architectural Form. In C. V. al., Form and Pattern (pp. 404-423). Bucharest: Editura Academiei.

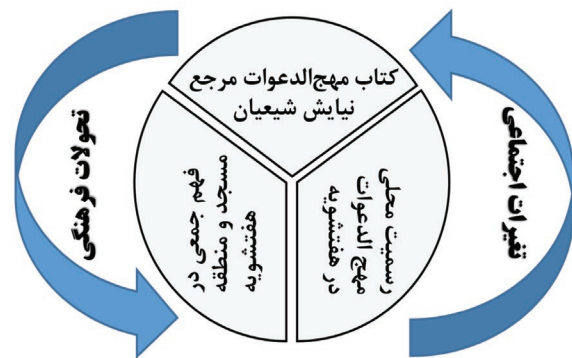
Lakoff, G., & Johnsen, M. (2003). Metaphors we live. Chicago: The University of Chicago.

Lefebvre, H. (1991). The production of space. Wiley-Blackwell.

Schilbrack, K. (2014). Philosophy and the Study of Religions: A Manifesto. West Susse: Wiley-Blackwell.

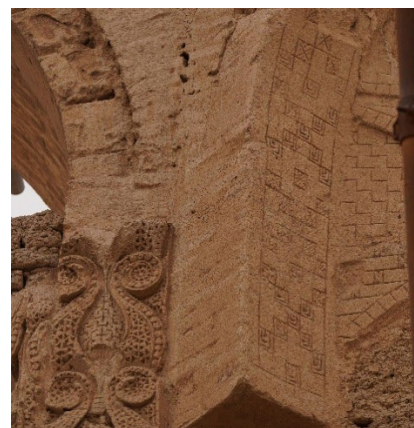
Tabbaa, Y. (2021). The Production of Meaning in Islamic Architecture and Ornament. Edinburgh: Edinburgh University Press.

Thiessen, J., & McAlpine, B. (2013). Sacred space: function and mission from a sociological and theological perspective. International Journal for the Study of the Christian Church, Volume 13(2), 133-146. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1080/1474225X.2013.781911>

شکل ۲۵. چرخه تحولات و تغییرات اجتماعی در منطقه هفتشویه

مرمت و بازسازی این کتیبه نه تنها قدم موثری در احیای این مسجد تاریخی است بلکه صدای تاریخ نانوشته هفتشویه اصفهان است. با توجه به قراین به نظر می‌رسد منطقه هفتشویه از مراکز شیعی قبل ایلخانی بوده و کتاب مهج الدعوات بعد از تالیف در اوایل دوره ایلخانی، در دسترس عالمان گمنام هفتشویه قرار داشته و این اثر با فاصله کوتاهی از تالیف به منظومه معرفتی منطقه عرضه شده است. بدین ترتیب هنرمند گچکار با اقتباس متن از این کتاب و با حمایت جمعی مردم، اثری نمادین بر سینه مسجد جامع نقش زده است. تاریخ معنوی و تغییرات اجتماعی هفتشویه اصفهان با ساخت کتیبه صلوات و تزئینات مسجد جامع رسمیت یافته و در چشم انداز شهری ماندگار شده است (تصویر ۲۵). مهرهای گچی منقش به نام مبارک «علی» علیه السلام در گنبدخانه و بالای محراب و طاق ها، هویت مذهبی نمازگزاران را بازنمایی و در کنار کتیبه صلوات کبیره معنویت علوی را بازتولید می کنند. (تصویر ۲۶)

شکل ۲۶. مهرهای گچی منقش به نام مبارک «علی» علیه السلام در گنبدخانه و بالای محراب و طاق ها

program of the Haftshuiyeh Jameh Mosque represents a collective cultural expression that reflects the religious convictions of a local rural community rather than an imperial commission.

Viewed within this framework, the Haftshuiyeh inscription illustrates a transitional stage in the diffusion of Shi'i religious culture, demonstrating how theological texts first gained communal acceptance before their broader institutional adoption by political authorities.

Methodology

The research integrates historical-textual analysis, field documentation, and comparative geometric reconstruction. High-resolution digital documentation of both the Haftshuiyeh Jameh Mosque and the Mausoleum of Pir Bakran provided the basis for detailed comparison of their epigraphic layouts and surviving calligraphic features.

Textual analysis identified the inscription as a version of the Great Salawat preserved in "Muhaj al-Da'awat wa Manhaj al-'Ibadat" by Sayyid Ibn Tawus (d. 1266). Both inscriptions employ a distinctive recension that invokes the Prophet Muhammad, the Twelve Imams, and, notably, Lady Fatimah al-Zahra and Lady Khadijah al-Kubra. The inclusion of these two revered women constitutes an important indicator of the inscription's Shi'i theological orientation and distinguishes it from contemporary Sunni epigraphic traditions.

Comparative Calligraphic Analysis

Formal comparison reveals extensive similarities in technique, geometry, and calligraphic conventions. Both inscriptions were executed in finely carved flat stucco using Bannai (Square Kufic) script and display consistent stylistic characteristics, including simplified forms of "Ṣād" (ص), "bowl-less Lām" (ل), elongated "Fā" (ف) and "Qāf" (ق), hollow forms of medial and final "Ayn" (ع) and "Ghayn" (غ), and the characteristic reversed terminal "Yā" (ي).

Despite these shared conventions, their compositional systems differ substantially. The Pir Bakran inscription follows a clockwise spiral within an approximately 50 × 50 grid, whereas the Haftshuiyeh inscription is arranged in an anti-clockwise spiral inside a narrow vertical panel measuring approximately 124 cm by 350 cm. This reversed orientation considerably increases the complexity of the geometric design because the terminal strokes of the letters must align precisely with the underlying grid. Analysis also revealed several inconsistencies in the surviving Haftshuiyeh inscription, including the addition of diacritical dots in the word "Ṣādiq" and irregular grid dimensions varying between seventeen and twenty-one units per row. These inconsistencies strongly suggest later restoration campaigns undertaken without full knowl-

edge of the mathematical principles governing Bannai script.

Digital Reconstruction

The reconstruction began with the creation of a geometric grid corresponding to the physical dimensions of the surviving panel. The design adhered to the fundamental principle of Bannai script: the balanced 1:1 relationship between positive (letter) and negative (background) space.

The surviving original fragments were fixed within their documented locations, after which the missing sections were reconstructed by adapting the Pir Bakran inscription and the corresponding text from "Muhaj al-Da'awat" to the anti-clockwise spiral required by the Haftshuiyeh composition.

This reconstruction reveals an intentional semantic strategy. By reversing the direction of the spiral within the vertical panel, the names of Lady Fatimah al-Zahra and Lady Khadijah al-Kubra occupy the highest point beneath the architectural arch. Their placement reflects the widespread spatial metaphor that associates elevation with honor and spiritual distinction, thereby emphasizing the symbolic status of these revered female figures within the Shi'i tradition.

Conclusion

The reconstructed inscription provides new evidence for the dissemination of Shi'i devotional literature in the eastern district of Isfahan during the Ilkhanid period. It further demonstrates that the text of "Muhaj al-Da'awat" was incorporated into architectural decoration shortly after its compilation, indicating the rapid circulation of theological literature among local scholarly and religious communities.

Beyond recovering a damaged inscription, this study reconstructs the geometric logic, textual content, and symbolic meaning of an important monument. The resulting digital model offers a reliable foundation for future conservation and restoration while contributing to a deeper understanding of the relationship between architecture, calligraphy, and religious identity in medieval Iran.

Keywords:

Square Kufic calligraphy, Bannai script, Pir Bakran, Haftshuiyeh Mosque, Ilkhanid architecture, Epigraphic reconstruction, Salawat

Semantic Restoration and Epigraphic Reconstruction of the Great Salawat Inscription in the Haftshuiyeh Jameh Mosque

Hamidreza Azarinia^{1*}, Hamidreza Keshavarzi Miandashti², Seyed Mahdi Mahdavi³

azarinia@shiamuseum.org*, Orcid: 1634-8555-0001-0000

1. Department of Anthropology, Faculty of Social Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

2. Faculty of Architecture and Art, University of Kashan, Kashan, Iran

3. Department of Restoration and revival of historical buildings, Pars University of Architecture and Art, Tehran, Iran

Received: 2025.3.15

Accepted: 2026.8.1

Knowledge of Conservation and
Restoration

pISSN: 2538-6093 eISSN: 3060-6217

This journal adheres to COPE guidelines.

Access to this article is free for all. Any non-commercial use of it is permitted, provided appropriate attribution is given.

Introduction

Architectural restoration extends beyond the preservation of physical fabric; it also requires recovering the meanings embedded within historical monuments. In Islamic architecture, meaning is conveyed through geometry, ornamentation, and epigraphic programs that collectively express religious beliefs and cultural identity. Consequently, restoring damaged monuments without reconstructing their semantic content results in only partial conservation.

One of the most significant yet endangered Ilkhanid monuments in Isfahan is the Haftshuiyeh Jameh Mosque. The collapse of its dome and vaults has exposed its richly decorated stucco mihrab and epigraphic panels to severe structural deterioration and environmental erosion. Among the most heavily damaged elements is the vertical Bannai (Square Kufic) inscription located to the right of the mihrab. While the corresponding left panel has disappeared entirely, the surviving panel preserves only scattered fragments of its original text.

This inscription represents more than an ornamental feature; it constitutes an important historical record of the religious and cultural environment of fourteenth-century Isfahan. Its remarkable tex-

tual and stylistic similarities to the well-preserved Great Salawat inscription in the Mausoleum of Pir Bakran suggest that both works were designed according to the same calligraphic tradition, and possibly by the same master calligrapher. Building upon this hypothesis, the present study employs the Pir Bakran inscription as a comparative model to reconstruct the lost geometry and text of the Haftshuiyeh inscription.

Theoretical Framework

This study adopts an anthropological perspective that regards architectural inscriptions as active agents in the production of social and religious meaning rather than as decorative elements. Religious texts incorporated into architecture mediate collective memory, shape communal identity, and reinforce shared belief systems through sacred space.

Islamic inscriptions may be understood within three sociocultural contexts: personal, collective, and official. Personal inscriptions, such as funerary epitaphs, express individual religious identity. Official inscriptions, exemplified by the Ilkhanid mihrab of the Isfahan Jameh Mosque, were commissioned by political authorities and functioned to legitimize state ideology. In contrast, the epigraphic